

חכמי שילדה

אזרחי הכפר הגרמני שילדה ידעו תמיד - הרגל הוא הטבע השני. לכן הם לא נהגו בטיפשות מתוך חוכמה אלא מתוך הרגל. הם לא יכלו לנהוג אחרת מאשר בטיפשות. כל דבר שעשו, חשבו עליו או תכננו היה טיפשות טהורה.
ואלה סיפורים אחדים עליהם.

*

היו פעם שניים, ששמעו כי ניתן להרוויח כסף רב בסחר חליפין. הם רצו לנסות זאת, ולכן החליטו להחליף ביניהם את הבתים שלהם. זה קרה כאשר התמלאו ביין, כי מחשבות כאלה באות תמיד כאשר מתמלאים ביין ומתרוקנים מתבונה.
אחד מהם חי במעלה הכפר, השני במורד. על כן זה שבמעלה פירק את ביתו לחתיכות וסחב את כל חלקי הבית במאמץ רב למורד הכפר. וזה שבמורד פירק אף הוא את ביתו וסחב אותו למעלה, למקום בו עמד הבית של חברו. וכך בוצע סחר החליפין שלהם.

כאלה היו אזרחי שילדה.

*

הייתה בשילדה חומה שנותרה אחרי בית שנהרס. הלכו אזרחי שילדה לבדוק האם ניתן לנצל את החומה למטרה מועילה. כשהגיעו לבדוק אותה ראו שעל החומה למעלה צומח דשא יפה ועשבים עסיסיים. הם התחילו לדון מה לעשות עם הדשא והעשבים. אחד הציע לקצור אותו, אבל איש לא העז לעלות על החומה הגבוהה. השני הציע לירות חצים כדי שהדשא ייפול למטה, אך לא נמצא ביניהם צייד המסוגל לעשות זאת. בסוף האזרח שולטהייס ויעץ להעלות על החומה בהמות שתוכלנה לרעות על העשבים.
כולם קיבלו ברצון את העצה והחליטו לאפשר לפרה של שולטהייס, בעל הרעיון, להיות הראשונה.
שולטהייס הסכים לכך ברצון.
אזי קשרו לפרה חבל עבה לצוואר, והאזרחים עברו לצד השני של החומה והתחילו למשוך. ככל שמשכו יותר, כך התהדק החבל על צווארה של הפרה, היא התחילה להיחנק והוציאה את לשונה. כשאחד מאזרחי שילדה ראה זאת קרא "משכו, משכו. היא כבר הריחה את העשב! ראו איך הוציאה את לשונה.

היא רק כל כך טיפשה ומגושמת שלא יכולה לעלות שם בעצמה. צריך לתת לה דחיפה!"
אך הכול לשווא. אזרחי שילדה לא הצליחו לעלות את הפרה לחומה, ועזבו את החבל. רק אחר כך הרגישו שהיא כבר מתה מזמן.

*

נשות אזרחי שילדה לא היו חכמות יותר מהגברים. מסופר על אלמנה צעירה שהייתה לה תרנגולת אחת בלבד וזו כל יום הטילה ביצה. האישה אספה את הביצים עד שהצטבר לה סל שלם ואתו הלכה לשוק. היא קיוותה שתוכל לקבל שלוש אגורות עבור הביצים שלה.

היא הלכה לבדה וכדי לא להשתעמם דיברה אל עצמה כל הדרך.

"ראי" אמרה "תקבלי בשוק שלוש אגורות. מה תעשי בהן? תקני בהן שתי תרנגולות, ואלה יחד עם זו שיש לך כבר יטילו לך כך וכך ביצים כל יום. כשתמכרי את הביצים תוכלי לקנות עוד שלוש מטילות, ואז יהיו לך שש.

משש המטילות יהיו לך כך וכך ביצים. תמכרי אותן

ותשמרי את הכסף."

"תמכרי גם את התרנגולות הזקנות שלא מטילות כבר. הצעירות תמשכנה להטיל. גם יבקיעו אפרוחים ואת תוכלי לפתוח לך לול תרנגולות יפה. אולי תוכלי גם לפטם את העופות כמו שמפטמים אווזים. בכסף שתקבלי במכירה תוכלי לקנות גם כמה אווזים,

שמהם יהיו לך גם ביצים וגם נוצות."

"תוך שבוע יהיה לך מספיק כסף כדי לקנות עז. כך יהיו לך תרנגולות מטילות, תרנגולות מפוטמות, אווזים, ביצים וגם חלב עזים. אולי תצליחי גם לגזוז את צמר העז, לפחות תוכלי לנסות זאת. ואז תקני לך חזירה. יהיו לך חזירים צעירים, ומהם בשר, נקניקים וכל טוב. תרוויחי כל כך הרבה שתוכלי לקנות לך פרה. ממנה יהיה לך חלב, עגלים וזבל." "זבל? אבל מה תעשי עם הזבל? אכן תצטרכי לקנות לך חלקת אדמה. תזבלי אותה ותהיה לך תבואה למכביר. כדי לא לטרוח תשכרי גם פועלים שידאגו לבהמות ויעבדו את האדמה. תבני בית כדי שיהיה לכולם איפה לגור. תוכלי אחר כך לקנות עוד אדמות כי לא יחסר לך הרי כלום. יהיו לך ביצים וחלב

ואווזים ונוצות וצמר ובשר חזירים. תוכלי גם לכרות קרני הפרות ולמכור אותם בשוק. תהיה לך הכנסה מהעגלים ומהתבואה ומהמרעה ומשכר הדירה ומכל זה.

"ואז תוכלי למצוא לך בעל צעיר ולחיות אתו באושר ולהיות אישה מכובדת ושמחה. כמה טוב זה יהיה!"
"והווא! הופ! הופ! הופסה!"

והיא התחילה לרקוד על הדרך מרוב שמחה, אלא שאז סל הביצים נפל מידיה וכל הביצים נשברו על הארץ. כך נשברו גם כל חלומותיה כמו הביצים, מלבד החלום על האיש הצעיר אתו התכוונה להתחתן. זה צריך היה עוד לבוא.

והיא עומדת באמצע הדרך לשוק ומחכה!

*

אזרחי שילדה החליטו לבנות להם טחנת קמח. הם עלו להר ושם חצבו בסלע אבן רחיים גדולה. בעמל רב סחבו את הרחיים למטה לכפר. אך כשהיו כבר למטה נזכר אחד, שכאשר כרתו עצים לבנייה, אלה התגלגלו מההר בעצמם למטה.

"איזה טיפשים היינו שסחבנו את האבן כך" אמרו

והעלו אותה חזרה להר, כדי לגלגל אותה למטה, כמו את העצים קודם. אבל אז שאל אחד מאזרחי שילדה "איך נדע לאן תתגלגלה האבן? מי שם למטה יוכל להגיד לנו איך למצוא אותה?" "זו לא בעיה" ענה אחד שולטהיים "אחד מאתנו יכניס את ראשו לחור שבאבן, יתגלגל יחד אתה ויספר לנו איפה היא מונחת."

מיד בחרו אחד מהם, וזה הכניס את ראשו לחור שבאבן רחיים והתגלגל יחד אתה. אלא שבדרך עמדה בריכת מים והאבן, עם הבחור ביחד, נפלו פנימה ושקעו שם עד למטה. וכשאזרחי שילדה ירדו וחיפשו את האבן, לא מצאו אותה וגם לא את הבחור שהתגלגל אתה.

מיד התחילו לחשוד שהבחור ברח עם האבן ביחד. לכן פרסמו כרוזים בכל הכפרים, ערים ועיירות של סביבה, ובהם נאמר "אם מישהו יראה אדם עם אבן רחיים על צווארו, יעצור אותו מיד, כי הוא גנב את האבן מהכפר שלנו ואנו חייבים לשפוט אותו על כך." אלא שהבחור המסכן כבר מזמן הוציא את נשמתו בבריכת המים.

ללא ראש. מצאו אזרחי שילדה את גופתו של מאקס
והשתוממו. איך זה שלמאקס אין ראש? התחילו
לשאול זה את זה האם בכלל היה למאקס ראש
קודם? איש לא זכר. שאלו סביב עד שהגיעו לביתו
של מאקס. שם שאלו את אשתו " למאקס בעלך היה
ראש?"

"וי" אמרה "כעת, כשאתם שואלים, נזכרתי: הבוקר
ביקשתי את מאקס שיתקן לי את גלגל הטויה, והוא
ענה 'אני הולך עכשיו להזיז עץ. אין לי ראש לשטויות
שלך!'"

נרגעו אזרחי שילדה, כי הבינו שלמאקס לא היה
ראש גם קודם, בדיוק כפי שמצאו אותו עכשיו.

*

נחל עבר בקרבת הכפר שילדה, ועל הגדה שלו עמד
עץ אלון גדול. ענף אחד של העץ נמשך הרחק מעל
הנחל והתכופף כך שקצהו התקרב לפני המים.

ראו זאת אזרחי שילדה והתפלאו מכך. אמר האזרח
שולטהיים "העץ הזה משתוקק לשתות. הוא עומד
על קרקע יבשה והוא צמא. הנכם רואים איך הענף
מנסה להגיע למים, כמו מקור של ציפור שרוצה
לשתות. אנו, בעלי לבבות טובים, חייבים לעזור לו."
הסכימו אזרחי שילדה, התייעצו ביניהם ובסוף הביאו
חבל חזק, קשרו לעץ, ובעצמם עמדו מהעבר השני
של הנחל ומשכו בחבל.

העץ התכופף, אך הענף עדיין לא הגיע לפני המים.
החליטו האזרחים שצריך לכופף את הענף אל המים.
בחרו במאקס, בחור חזק, ואמרו לו לעלות על הענף
ולדחוף אותו כלפי מטה.

עלה מאקס על הענף, אך באותו הרגע החבל נקרע,
העץ התיישר ומאקס עף מהענף. למזלו הרע הענף
הכה בראשו, הראש נפל למים והגוף הועף לאדמה,